

ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

"The Results of Using a Japanese Listening-Speaking Skill Development Activity Package in Real-Life Situations Using the Communicative Language Teaching Approach for Third-Year Students at Sisaket Rajabhat University"

พรเทพ เจริญขุนทด¹
Pornthep Joemkhunthod¹

¹สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

¹Japanese Department, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Sisaket Rajabhat University

*Corresponding email: Pornthep.j@sskru.ac.th

Received: 1 May 2025; Revised: 27 June 2025; Accepted: 29 Decemder 2025

บทคัดย่อ

ที่มาและวัตถุประสงค์การวิจัย: การวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษา“ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ระเบียบวิธีวิจัย: ผู้วิจัยใช้เครื่องมือดังนี้ 1) แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการสอนแบบสื่อสาร (E1/E2 = 70/70) 2) ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะ (E1/E2 = 70/70) 3) แบบประเมินทดสอบ Pretest และ Posttest 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน (ค่าความเชื่อมั่นด้วย Cronbach's Alpha = 0.80) สถิติที่ใช้ ได้แก่ เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1/E2), ดัชนีประสิทธิผล, ค่าเฉลี่ย, ค่าร้อยละ, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่า IOC, ค่าความเชื่อมั่นด้วย Cronbach's Alpha และ T-test

ผลการวิจัย: พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีสอนแบบสื่อสาร มีประสิทธิภาพ E1/E2 = 75.75/70.47 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดย E1 = 73.13 และ E2 = 77.66 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ย 23.63 คะแนน (59.06%) และหลังเรียนเฉลี่ย 28.19 คะแนน (70.47%) เพิ่มขึ้น 4.56 คะแนน (11.41%) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรม, ทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง, วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ABSTRACT

Background and Objective of the Effects of the instructional packages listening-speaking Japanese skills in real life using communicative approach of third year students of Sisaket Rajabhat University were: 1) to develop the instructional packages to improve Japanese listening and speaking skills in real-life contexts using communication-based language teaching methods, 2) to assess the effectiveness of the instructional packages in enhancing Japanese listening and speaking skills using communication-based teaching methods, and 3) to compare the academic achievement of students using the instructional packages.

Methodology: The research instruments included: 1) Learning activity plans to develop Japanese listening and speaking skills through communication-based methods (E1/E2 = 70/70), 2) Instructional packages for real-life Japanese listening-speaking skills using a communicative approach (E1/E2 = 70/70), and 3) Pretest and posttest for listening and speaking skills, and student satisfaction questionnaire (Cronbach's Alpha = 0.80) Statistical methods included E1/E2 performance criteria, effectiveness index, averages, percentages, standard deviations, IOC values, Reliability Coefficient using Cronbach's Alpha and T-tests. Key findings are:

Results: The learning activity plan for developing Japanese listening and speaking skills using communication-based methods achieved E1/E2 = 75.75/70.47, exceeding the set criteria (E1 = 73.13, E2 =

77.66). Students' academic achievement improved significantly, with pretest scores averaging 23.63 (59.06%) and posttest scores 28.19 (70.47%), showing a 4.56-point (11.41%) increase at a 0.01 significance level.

Keywords: The instructional packages; listening-speaking Japanese skills in real life; communicative approach

บทนำ

ประเทศไทยมีการติดต่อธุรกิจการค้ากับประเทศญี่ปุ่น และมีความสัมพันธ์อันดีระหว่าง 2 ประเทศ เป็นระยะเวลา กว่า 136 ปี ในด้านเศรษฐกิจ ประเทศญี่ปุ่นยังคงเป็นประเทศที่มีการลงทุนในประเทศไทยจำนวนมากและต่อเนื่อง ทุก ๆ ปี จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2566 ได้รายงานจำนวนโครงการต่างชาติ ทั้งหมดที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า ประเทศญี่ปุ่นมีจำนวนโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมมากที่สุด 53 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 25 ของโครงการต่างชาติ ทั้งหมด มูลค่าถึง 24,771 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าปีที่แล้ว 7,839 ล้านบาท ซึ่งยังคงทำให้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างไทยและญี่ปุ่นนั้น ยังคงมีความจำเป็นอย่างมากในปัจจุบันนี้ ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอน จนไปถึงตลาดแรงงานที่ต้องการทรัพยากรบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่นอย่างมาก (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2566)

การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในประเทศไทย มีการจัดการเรียนการสอนมาเป็นระยะเวลานาน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1947 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกวัน การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นก็มีการเปลี่ยนแปลง ตามยุคตามสมัย และมีวิวัฒนาการมาโดยตลอด นอกเหนือจากปัจจัยดังกล่าวแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่สำคัญที่ทำให้การเรียน การสอนภาษาญี่ปุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นก็คือ นโยบายของภาครัฐ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียน การสอนภาษาญี่ปุ่นมีวิวัฒนาการเรื่อยมา

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษเช่นกัน มีการจัดการเรียน การสอนภาษาญี่ปุ่นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 โดยยึดวิธีการการสอนเป็นหลัก เพราะเป็นกระบวนการที่สำคัญ ผู้สอนจำเป็นต้องมีเทคนิค หรือกลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้ขั้นตอน วิธีการ หรือกิจกรรมการเรียน การสอน จากการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัย ได้พบปัญหาของผู้เรียน คือ การพูดและการฟัง ผู้เรียนมีปัญหาด้านการพูด การฟัง ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะได้เรียนไวยากรณ์ ตลอดจนคำศัพท์ไปแล้ว จึงเห็นว่าจะควรทำอะไรจึงจะพัฒนาทักษะการพูดได้ กรณีศึกษา สร้อยบุศดา (2553: 86) กล่าวว่า ทั้งนี้อาจเกิดจากครูผู้สอนที่ใช้กิจกรรมที่ไม่เหมาะสม จึงทำให้นักเรียนขาดความ มั่นใจในการพูด ซึ่งอาจเป็นผลมาจากขั้นนำเสนอโครงสร้างทางภาษาของผู้สอนยังไม่สมบูรณ์เพียงพอ การจัดรูปแบบของ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ในการฝึกไม่เหมาะสม และผู้สอนใช้เวลาในการฝึกทักษะการพูดน้อย ประกอบกับเนื้อหาใน หนังสือเรียน มีเนื้อหาให้ฝึกทักษะการพูดน้อย และบางเนื้อหาที่มีกิจกรรมในการฝึกพูดยากเกินไป บางสถานการณ์ใกล้เคียง ทำให้ให้นักเรียนขาดความสนใจ ไม่อยากพูด และครูผู้สอนอาจจะเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์มากกว่าการพัฒนาทักษะการ พูดการสื่อสาร ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารไม่เต็มที่ควร

วิธีการการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญ กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้ขั้นตอน วิธีการ หรือกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะช่วยสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนให้เข้าใจ มากขึ้น เสริมสร้างทักษะทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมากขึ้น ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริม กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถและความถนัดของตนเอง รวมถึงสามารถ ประเมินพัฒนาการของตนได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ครบด้านทั้งด้านความรู้ เจตคติ และทักษะที่จำเป็น (สยา แสงเดช (2545:10-11)

ผู้วิจัยจึงนำชุดกิจกรรมการเรียนการสอนมาใช้ โดยผ่านวิธีการสอน communicative approach ซึ่งเป็นการสอน ภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัว ผู้เรียนเป็นหลัก มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ การจดจำ และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการปฏิบัติจริงในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ส่งผล ให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนมีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ การ เรียนการสอนแบบนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งในบทบาทของผู้นำและผู้ตามภายในกลุ่มกิจกรรม ซึ่งช่วย เสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม อีกทั้งผู้เรียนยังได้ฝึกการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา เนื่องจากลักษณะกิจกรรมส่วนใหญ่ เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและร่วมกันหาทางออกของปัญหาที่กำหนดไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ (Nunan & Lamb, 1996: 9-16) จากข้อความข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูด จะส่งผลที่ดีให้ผู้เรียนสามารถสื่อสาร และที่สำคัญ สามารถใช้ในชีวิตจริง ๆ ได้ ซึ่งเหมาะกับผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานมาแล้ว จะเป็นการต่อยอดในทักษะการพูด ให้ผู้เรียนกล้าที่จะสื่อสารมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การทบทวนวรรณกรรม

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพพัฒนาความรู้ของนักเรียนใหม่มีความรู้ ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นโดยมีกระบวนการสร้างตาม ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ บุญชม ศรีสะอาด ไตโห ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดไว้เป็นชุด (Packages) เรียกว่า สื่อประสม (Multi Media) เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุญชม ศรีสะอาด, 2559: 15) ฤกษ์มนต์ วัฒนามรงค์ ไตโห ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง สื่อและวิธีการสอนที่นำมาใช้สำหรับการสอนของผู้ สอนและใช้สำหรับการเรียนของผู้ เรียนประกอบ ด้วย สื่อการสอนทั้งในรูปแบบวัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิควิธีต่าง ๆ ซึ่งมีกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบบนฐานของทฤษฎีการเรียนรู้และมีการตรวจสอบประสิทธิภาพก่อน นำไปใช้และใช้ได้ผลดีในศูนย์การเรียน (ฤกษ์มนต์ วัฒนามรงค์, 2559:15) สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมหรือกลุ่มของกิจกรรมที่ถูกออกแบบมาเพื่อสนับสนุนและกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนในหลาย ๆ มิติ ซึ่งอาจประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทดลอง การสำรวจ การสนับสนุนการสร้างความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) ดวงกมล ฐิติเวส กล่าวว่า เป็นแนวคิดเชื่อมระหว่างความรู้ ทางภาษา (Linguistic knowledge) ทักษะทาง ภาษา (Language skill) และภาษาเพื่อการสื่อสาร มีองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) ไตแก ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง 2) ความสามารถด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำ และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมตามบริบทของสังคม 3)ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) (ดวงกมล ฐิติเวส, 2554: 9-10) สรุปได้ว่า CLT มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งทางภาษาและทางสังคม และส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ภาษาที่สามารถใช้ในสถานการณ์จริงได้มีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น: ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบสื่อสาร 5 ชุดกิจกรรม

1. ชุดที่ 1 การฟัง-การพูด เลียนแบบ Repeating
2. ชุดที่ 2 การแสดงบทบาทสมมติ Role play
3. ชุดที่ 3 การฟังเขียนตาม Dictogloss ประโยค
4. ชุดที่ 4 การพูดตาม Shadowing
5. ชุดที่ 5 การฟังเติมประโยค Completing Sentences

การฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบสื่อสาร

ตัวแปรตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบสื่อสาร

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 28 คนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 16 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เคยเรียนในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่น มาแล้ว มีพื้นฐานในการฟังและการพูด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสารสื่อสิ่งพิมพ์ ตำรา และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาญี่ปุ่น การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการฟัง-การพูด โดยกำหนดหัวข้อ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นลักษณะของการทดลอง โดยใช้แบบประเมินทดสอบทักษะการฟัง-พูด Pretest และ Posttest มีกระบวนการพัฒนาชุดกิจกรรม โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คัดเลือกวิธีการสอนที่เป็นทักษะที่เน้นทักษะการฟัง-การพูด ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาครบทั้ง 4 ทักษะ โดยกำหนดใส่ไว้ในแผนการจัดการเรียนการสอน 20 ชั่วโมง ได้แก่

1. การฟัง-การพูด เลียนแบบ Repeating การฟังแล้วพูดตามข้อความต้นแบบ จุดประสงค์ก็เพื่อฝึกการฟังอย่างละเอียด และฝึกการออกเสียงต้องฝึกฟังให้ได้หมดทุกคำ
2. การแสดงบทบาทสมมติ Role play เป็นกิจกรรมการสอนภาษา โดยใช้บทบาทที่สมมุติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง
3. การฟังเขียนตาม Dictogloss ประโยค เป็นการเขียนข้อความ เรียงความภาษาจากการฟังประโยคที่ผู้สอนเป็นคนพูด หรือใช้เครื่องหรือการเขียนเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ภาษาไฟล์เสียงเปิดให้ผู้เรียนฟัง
4. การพูดตาม Shadowing เป็นการเปล่งเสียงพูดออกมาให้เหมือนตามบทสคริป ในขณะที่เดียวกันกับที่ฟังเสียงบทสคริปที่เปิด
5. การฟังเติมประโยค Completing Sentences เป็นกิจกรรมการฟังเสียงจากไฟล์เสียงหรือผู้สอน จับคำ วลี หรือประโยคที่หายไป นำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดกิจกรรมกับการสร้างแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้อง โดยกำหนดหัวข้อ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นลักษณะของการทดลอง โดยใช้แบบประเมินทดสอบทักษะการฟัง-พูด Pretest และ Posttest ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเดียวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 16 คน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
2. ขั้นการใช้ภาษาๆ ในรูปมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ
3. ขั้นฝึก ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นให้ความรู้ ให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง โดยใช้ชุดกิจกรรมและวิธีการสอน 5 วิธี
4. ขั้นให้ความรู้/การนำเสนอให้กับผู้เรียน ในขั้นนี้ ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่เนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย
5. ขั้นสรุป สรุปทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนไป

หลังจากดำเนินกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเสร็จสิ้น ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบประเมินทดสอบทักษะการฟัง-การพูด Posttest ซึ่งมีลักษณะเดียวกันแบบประเมินทดสอบทักษะการฟัง-การพูด Pretest และปรับให้สอดคล้องกับผู้เรียนหลังมีการฝึกปฏิบัติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 ชุดกิจกรรม (ผลการพิจารณาความเหมาะสม โดยภาพรวมทั้ง 5 ชุดกิจกรรม ค่าเฉลี่ย = 4.80, S.D.= 0.33)
2. แผนการจัดการเรียนการสอนพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 70/70 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556: 9-10) จำนวน 5 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง มุ่งเน้นพัฒนาทักษะของผู้เรียน (ผลการพิจารณาความเหมาะสม ค่าเฉลี่ย = 4.82, S.D.= 0.27)
3. แบบประเมินทดสอบทักษะการฟัง-พูด Pretest และ Posttest (มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.22 – 0.69 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.37 – 0.75 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.91)
- 3.1 Pretest ทักษะการฟัง จำนวน 20 คะแนน และการพูด 20 คะแนน รวมทั้งสิ้น 40 คะแนน
- 3.2 Posttest ทักษะการฟัง จำนวน 20 คะแนน และการพูด 20 คะแนน รวมทั้งสิ้น 40 คะแนน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อผลการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบสอบถามเป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับ (ค่าความเชื่อมั่นด้วย Cronbach's Alpha = 0.84)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินการพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีรายละเอียดดังนี้

1. รูปแบบการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 5 ชุดกิจกรรม

1) ชุดที่ 1 การฟัง-การพูด เลียนแบบ Repeating เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

2) ชุดที่ 2 การแสดงบทบาทสมมติ Role play เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

3) ชุดที่ 3 การฟังเขียนตามประโยค Dictogloss เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

4) ชุดที่ 4 การพูดตาม Shadowing เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

5) ชุดที่ 5 การฟังเติมประโยค Completing Sentences เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

2. พัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีการแบ่งเป็น 2 ส่วน

3. จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และดำเนินการทดสอบโดยใช้แบบประเมินทดสอบทักษะการพูด-การฟัง Pretest ก่อนเปิดเรียน และ Posttest หลังเรียนเสร็จสิ้นแล้ว

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสารสื่อสิ่งพิมพ์ ตำรา และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาญี่ปุ่น การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการฟัง-การพูด โดยกำหนดหัวข้อ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นลักษณะของการทดลอง โดยใช้แบบประเมินทดสอบทักษะการ ฟัง-พูด Pretest และ Posttest มีกระบวนการพัฒนาชุดกิจกรรม คัดเลือกวิธีการสอนที่เป็นทักษะที่เน้นทักษะการฟัง-การพูด ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาครบทั้ง 4 ทักษะ โดยกำหนดใส่ไว้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 การฟัง-การพูด เลียนแบบ Repeating การฟังแล้วพูดตามข้อความต้นแบบ จุดประสงค์ก็เพื่อฝึกการฟังอย่างละเอียด และฝึกการออกเสียงต้องฝึกฟังให้ได้หมดทุกคำ

1.2 การแสดงบทบาทสมมติ Role play เป็นกิจกรรมการสอนภาษา โดยใช้บทบาทที่สมมุติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

1.3 การฟังเขียนตาม Dictogloss ประโยค เป็นการเขียนข้อความ เรียงความภาษาจากการฟังประโยคที่ผู้สอนเป็นคนพูด หรือใช้เครื่องหรือการเขียนเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ภาษาไฟล์เสียงเปิดให้ผู้เรียนฟัง

1.4 การพูดตาม Shadowing เป็นการเปล่งเสียงพูดออกมาให้เหมือนตามบทสคริป ในขณะที่เดียวกันกับที่ฟังเสียงบทสคริปที่เปิด

1.5 การฟังเติมประโยค Completing Sentences เป็นกิจกรรมการฟังเสียงจากไฟล์เสียงหรือผู้สอน จับคำ วลี หรือประโยคที่หายไป นำมาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูด ภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริงโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพกระบวนการ (E ₁)	50	36.56	2.41	73.13
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	40	31.06	2.62	77.66

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลรวมคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 73.13/77.66

2. ประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จำนวน	กิจกรรมระหว่างเรียน				หลังเรียน				E ₁ / E ₂
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	E ₁	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	E ₂	
16	60	37.88	12.43	75.75	40	28.19	8.10	70.47	75/70

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 75.75/70.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูด ภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเพิ่มขึ้น แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูด ภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักศึกษา	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		ผลต่างก่อนเรียน-หลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ
	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	
ค่าเฉลี่ย	40 คะแนน	23.63	40 คะแนน	28.19	+11.41

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูด ภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คะแนนก่อนเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนนเฉลี่ย 23.63 (คิดเป็นร้อยละ 59.06) คะแนนหลังเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนเฉลี่ย = 28.19 (คิดเป็นร้อยละ 70.47) เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.56 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 11.41)

3.2 ผลการทดสอบ T-test ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูด ภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบ T-test ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการ ฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เปรียบเทียบ	ก่อนเรียน	หลังเรียน	t	p
-------------	-----------	-----------	---	---

	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
คะแนน	23.63	6.02	28.19	8.10	2.89	0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการทดสอบ T-test ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ความถูกต้องของ Posttest สูงกว่าความถูกต้องของ Pretest อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากความพึงพอใจของนักเรียนต่อผลการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อผลการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1. มีความสุขในการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.29	0.65	มาก
2. เรียนทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สนุกสนาน	4.00	0.72	มาก
3. เรียนทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้วใช้ประโยชน์ได้จริง	4.07	0.81	มาก
4. เรียนทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้วทำให้กล้าพูดกับชาวต่างชาติมากขึ้น	4.32	0.77	มาก
5. เรียนทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้วทักษะการพูดมีพัฒนาการที่ดีมากขึ้น	4.25	0.75	มาก
6. เรียนทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแล้วมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น	3.89	0.83	มาก
7. เรียนทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงเพียงพอแล้ว	4.11	0.73	มาก
8. สื่อการสอน เรียนทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทันสมัย ใช้ได้จริง	3.93	0.53	มาก

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อผลการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง- การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
9. สามารถนำความรู้ ทักษะจากการเรียนการสอนเรียนทักษะการฟัง-การ พูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไปใช้ในระดับที่สูงขึ้น	4.18	0.67	มาก
10. การเรียนการสอนเรียนทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น ใช้ชุด กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้เกิดความชอบในภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น	4.25	0.75	มาก
รวม	4.12	0.57	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนทักษะการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น โดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะในชีวิตจริงด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12) โดยประเด็นที่นักศึกษาพึงพอใจมากที่สุดคือ ชุดกิจกรรมช่วยให้กล้าพูดกับชาวต่างชาติมากขึ้น และมีความสุขกับการเรียน รองลงมาคือ การใช้บทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดและสร้างความชอบในภาษาญี่ปุ่น อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในระดับที่สูงขึ้น ใช้ได้จริง สนุก และสื่อมีความทันสมัย แม้บางรายการจะได้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าเล็กน้อย แต่ทุกข้อยังคงอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง

อภิปรายผล

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ชุดกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นสามารถส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์จริงได้ดีขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมดังกล่าวถูกออกแบบบนพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีเป้าหมายเพื่อสร้างโอกาสในการฝึกฝนทักษะภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นหัวใจของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งยังสอดคล้องกับหลักการของ ทฤษฎีสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ รวมถึงแนวคิด การเรียนรู้แบบลงมือกระทำ (Active Learning) ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วม ลงมือทำ และสะท้อนผลจากประสบการณ์ที่ได้รับ ในแง่ของทฤษฎีด้านภาษาที่กล่าวถึงความสำคัญของ “comprehensible input” หรือข้อมูลภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะภาษาตามธรรมชาติ นอกจากนี้ กระบวนการฝึกพูดตาม Shadowing และ Repeating ยังช่วยส่งเสริมทักษะการออกเสียง ความคล่องแคล่ว และจังหวะในการพูด โดยอิงตามแนวทางของ Natural Approach และการฝึกภาษาด้วยการเลียนแบบจากต้นแบบอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนยังได้ฝึกฝนความสามารถ ผ่านการสนับสนุนจากครูผู้สอนที่ทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะ และเพื่อนร่วมกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้เกินกว่าระดับที่ตนสามารถทำได้ลำพังจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest และ Posttest) พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการพัฒนาชุดกิจกรรมเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และตอบสนองต่อวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสนับสนุนแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-based Learning) ซึ่งกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ไว้ชัดเจนในรูปแบบของ Can-do Statements สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุดาวรรณ ปองเพชร, พรรังสรรค์ มณีเล็กและประจบ ขวัญมัน (2564: 81-92) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแมชิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่า ส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น มีความเข้าใจเนื้อหาสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษและสร้างความคุ้นเคยภาษาจากการฟัง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม มีเนื้อหาที่เหมาะสมพร้อมผ่านขั้นตอนการตรวจสอบ คุณภาพอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ยังมีกิจกรรมการ เรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจแก่ผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ ความรู้และสนใจที่จะทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถของตนเองและเต็มตามศักยภาพ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาชุดกิจกรรมที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิต โดยเน้นการสื่อสารเป็นหลัก และเมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ Can-do ที่ตั้งไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ จิตตา สุขเจริญ และ ปัทมา ปิยสกุลเสวี (2565: 70-82) การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์ธนาบุรี พบว่า ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการออกแบบมาอย่างเป็นระบบและครอบคลุมในทุกมิติของการเรียนรู้ภาษา ชุดกิจกรรมทั้ง 4 ชุด ได้แก่ School Days, Going Shopping, Explore the World และ About Me ถูกออกแบบให้มีความหลากหลายของเนื้อหา

เชื่อมโยงกับบริบทชีวิตจริงของผู้เรียนอย่างชัดเจน มีลำดับกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลพื้นฐานผ่านใบความรู้ (Information Sheets) ไปจนถึงกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สร้างบทสนทนา และฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์สมมติหลากหลายรูปแบบ ความสำคัญของชุดกิจกรรมนี้มีได้อยู่ที่เพียงการเป็นเอกสารหรือสื่อการสอนเท่านั้น หากแต่เป็นการสร้าง “โครงสร้างประสบการณ์การเรียนรู้” ที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Approach) กล่าวคือ ชุดกิจกรรมนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพทางภาษาอย่างแท้จริง ผ่านกิจกรรมที่ให้ฝึกฟัง พูด และโต้ตอบในรูปแบบที่สนุก เข้าใจง่าย และใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นสอดคล้อง ว่าด้วย ชุดกิจกรรมนี้จึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนทั้งในมิติของความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยเฉพาะในส่วนของ การฝึกพูดภาษาอังกฤษในลักษณะสื่อสารจริง ซึ่ง เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำนวนมากมักประสบปัญหา ทั้งความไม่มั่นใจและขาดโอกาสในการฝึกใช้การ จัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมควบคู่กับกิจกรรม ยังช่วยให้ครูสามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง พร้อมทั้งประเมินผลในเชิงคุณภาพ ควบคู่กับผลสัมฤทธิ์เชิงปริมาณ ด้วยเหตุนี้ ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการฟัง-การพูด จึงถือเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ช่วยยกระดับการจัดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75.75/70.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 73.13 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 77.66 สอดคล้องกับ อภิวันท์ เพชรแสนคำ (2562: 94-97) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษา โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ (E/E) เท่ากับ 84.61/85.27 ผู้วิจัยคิดว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผลลัพธ์ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่กระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้ และชุดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างตรงจุด ส่งผลให้การนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟัง-การพูด และนำไปใช้เหมาะสมกับในชีวิตประจำวันได้ และสอดคล้องกับ พชชา กรรัมย์ (2565: 11-21) การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ชุดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P สำหรับนักเรียน ป.6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.85/87.37 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) แสดงถึงความเหมาะสมและส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทางการเรียนรู้ได้ดี โดยชุดกิจกรรมพัฒนาจากหลักการทางทฤษฎี ผ่านการตรวจสอบ ปรับปรุง และทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง ผู้วิจัยเห็นว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสาร จะสร้างทัศนคติในการพูดมากขึ้น เข้าใจการฟังมากขึ้นก็จะสร้างความมั่นใจในการสื่อสารมากตามไปด้วย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นในชีวิตจริง โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คะแนนก่อนเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนนเฉลี่ย 23.63 (คิดเป็นร้อยละ 59.06) คะแนนหลังเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนเฉลี่ย = 28.19 (คิดเป็นร้อยละ 70.47) เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.56 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 11.41) ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐพงษ์ สุทธิวารัฐกานต์ และ ไชยวัฒน์ ชุมนเสียว (2565: 408-409) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL- Plus ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก โดยคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังอยู่ที่ร้อยละ 80.7 และทักษะการพูดอยู่ที่ร้อยละ 87.85 ทุกคนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มเป้าหมาย แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวอย่างชัดเจน ผู้วิจัยเห็นว่า เมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานทักษะการฟัง-การพูดแล้ว ย่อมส่งผลต่อการเสริมสร้างทักษะอื่น ๆ ตามไปด้วย และเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน สร้างแรงจูงใจในการเรียนได้ในระดับที่สูงขึ้นไป และมีความสอดคล้องกับ สุดคนิง นฤพนจรกุล และกรรณพรรัตน์ พิงโพธิ์ทอง (2564: 312-321) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนมีสมรรถนะทางการพูดเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมที่ใช้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยคิดว่า กิจกรรมยังมีรูปแบบที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งด้านการฟัง การพูด และการประเมินผลอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะกิจกรรมการพูดในสถานการณ์จริงและกิจกรรมการใช้บทสนทนาในชีวิตประจำวัน ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ได้จริง ทำให้เกิดความมั่นใจและความกล้าในการสื่อสารภาษา หากการเรียนภาษาที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์จริง ฝึกพูดจริง ฟังจริง และมีโอกาสสะท้อนความเข้าใจของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาได้รวดเร็วและยั่งยืนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่น สามารถดำเนินการในกระบวนการของรายวิชาต่าง ๆ รวมถึงรายวิชาที่เน้นไวยากรณ์ก็สามารถสอดแทรกกิจกรรมต่าง ๆ เข้าไป เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามสื่อสารมากขึ้น โดยการนำความรู้ ประสบการณ์จากการเรียนระดับพื้นฐานมาใช้ต่อยอดในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น เช่น Dictogloss การเขียนตามประโยค ปกติจะเป็นลักษณะเขียนตามคำบอก แต่วิธีการนี้จะช่วยทักษะการฟัง และการเขียนไปควบคู่กันได้ สามารถสอนโดยเริ่มจากประโยคสั้น ๆ ตามความสามารถของผู้เรียน หรือจะเป็นการฝึก Repeating การฟัง-การพูด เลียนแบบ เป็นกิจกรรมที่สนุก ให้ผู้เรียนกล้าพูดจับสำเนียงที่ได้ยิน เช่นกันกับวิธีก่อนหน้านั้น ผู้สอนสามารถใช้ประโยคสั้น ๆ ให้ฝึกฟังได้ด้วย และสามารถจับสำเนียงได้ด้วย อาจจะเป็นวิธีการชดเชยในกรณีบางโรงเรียนไม่มีอาจารย์ชาวต่างชาติได้

2. ควรมีการพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่อง จากบริบทของมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยสังกัด มีอาจารย์ชาวญี่ปุ่น 1 ท่าน ซึ่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้มีโอกาสในการสื่อสารกับเจ้าของภาษา ดังนั้น การนำชุดกิจกรรมหรือเทคนิคการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนได้นั้น นับเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างมาก ซึ่งเมื่อมองจากการผลการใช้ชุดกิจกรรมดังกล่าวแล้ว ไม่ใช่แค่การพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนอยู่ในนั้นด้วย และกิจกรรมต่าง ๆ ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้อย่างดี หากผู้สอนใช้ภาษาญี่ปุ่นประมาณร้อยละ 70 ภาษาไทย ร้อยละ 30 จะทำให้ผู้เรียนสามารถกล้าที่จะสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ประจำปีงบประมาณ 2567 ขอกราบขอบพระคุณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่สนับสนุนเงินทุนในการทำวิจัย ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

บรรณานุกรม

- กฤษมันต์ วัฒนามรงค์. (2554). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กรรณิกา สร้อยบุตรดา. (2553). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.] Thailand. <https://shorturl.asia/Tn4z0>
- จิตตา สุขเจริญ และ ปัทมา ปิยสกุลเสวี. (2565). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์ธนาบุรี*. วารสารวิชาการครุศาสตร์ สวนสุนันทา. 6(1), 70-82
- ดวงกมล จิตติเวส. (2554). *ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอน กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. [Digital Research Information Center]. <https://dric.nrct.go.th/Search/GetFulltext/2/290715>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2559). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่*. บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- พัชชา กรรัมย์. (2565). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*.
- รัฐพงษ์ สุทธิวารัฐกานต์ และ ไชยวัฒน์ ชุมนานเสียว. (2565). *การพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL- Plus ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วารสาร Journal of Roi Kaensarn Academi. 7(21), 396-410
- สยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึกคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา*. บริษัทสำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2566, 23 มกราคม). *รายงานจำนวนโครงการต่างชาติทั้งหมดที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน*. https://www.boei.go.th/index.php?page=statistics_oversea_report_st
- สุดคณิง นฤพนจิรกุล และกรัณชรัตน์ พึ่งโพธิ์ทอง (2564). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง*

สมรรถนะการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย. ใน การประชุมวิชาการ
เสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 5 RMU NGRC 2021 (น. 312-321). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.

สุดาวรรณ ปองเพชร, พรรังสรรค์ มณีเล็กและประจวบ ขวัญมั่น. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแมชืด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต
2. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น. 7(10), 81-92

อภิวันท์ เพชรแสนค่า. (2562). ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
การอ่าน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.]. Buriram Rajabhat University.
<https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/307543>

Nunan. (1996). *D. Second Language teaching and learning*. New York: Heinle & Heinle